

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 46

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
19 Noemvr. 1938

BAPTIȘTII ȘI CONSTITUȚIA

de Ioan Cocuț

Constituția e legea fundamentală a Statului nostru în care sunt consfințite drepturile noastre permanente și elementare. Din ea decurg și pe baza ei se fac toate celelalte legi. Ea e temelie pe care se zidește întreg edificiul juridic al Statului. De aceea tot Constituția este și trebuie să fie baza tuturor legilor și altor dispozițiuni în ce privește libertatea religioasă.

Vom încerca, în rândurile de mai jos, să punem religia baptistă din România în fața acestei Constituții, ca să vedem în ce relații se găsesc una cu alta. Constituția vorbește despre culte în art. 19:

„Libertatea conștiinței este absolută. Statul garantează tuturor cultelor o deopotrivă libertate și protecțiune, întrucât exercițiul lor nu aduce atingere ordinii publice, bunelor moravuri și Siguranței Statului”.

Prima pozițiune din acest articol e de o valoare neprețuit de mare. Ea înseamnă că, în sufletul său, omul poate avea orice convingere și credință religioasă, că el își poate schimba religia sau convingerea oricând și poate chiar să nu aibă nicio religie. Nimeni nu poate sili pe un cetățean român să îmbrățișeze o religie contrară conștiinței sale nici nu-l poate împiedeca să primească o credință dacă el vrea. Libertatea conștiinței e absolută. Pe acest teren sfânt de luptele de veacuri, niciun străin nu poate intra. Intr'adevăr mult sânge s'a vărsat, multe războaie s'au purtat și mulți oameni mari ai lumii au luptat până s'a putut câștiga acest drept sfânt, ca omul să aibă o libertate absolută, întreagă, nemărginită de nimic, atunci când e vorba de convingerile sale sufletești. Și suntem foarte fericiți că Majestatea Sa

Regele Carol II-lea a consfințit încă odată prin Augusta Sa semnătură acest drept fundamental în noua Constituție a țării noastre.

Al doilea alineat din articolul amintit mai sus, nu mai vorbește de religia personală și lăuntrică a fiecărui cetățean, ci de religia organizată în biserici, comunități, etc., etc. Aici nu mai e vorba de o libertate absolută, ci de una garantată. Statul garantează cultelor, adică organizațiilor religioase, o deopotrivă libertate și protecțiune, până la un punct. Sau, cu alte cuvinte, cultele sau religiile au deplină libertate, dacă îndeplinesc anumite condițiuni.

În ce privește această prevedere constituțională, putem să spunem că Baptiștii o îmbrățișează cu toată inima, căci ei au avut o mare parte în lupta pentru libertatea absolută a conștiinței. Roger Williams, pribeagul alungat din Anglia și din coloniile engleze din America, din pricina convingerilor sale baptiste, a fost primul om pe pământ, care a înființat în Providence, America, la 1630—1650, un stat, în care libertatea conștiinței a fost absolută. De aici acest principiu a fost înscris în Constituția Statelor Unite, apoi în cea a Franței și după aceasta a devenit un bun comun al lumii întregi.

Și Constituția noastră stabilește trei condițiuni: exercițiul cultelor să nu aducă atingere: 1.) Ordinii publice, 2.) bunelor moravuri și 3.) siguranței Statului. Dacă un cult îndeplinește aceste trei condițiuni, el are libertatea și protecțiunea garantată de Stat.

Să vedem acum dacă Baptiștii îndeplinesc aceste trei condițiuni:

1). **Ordinea publică.** De când

există baptiști pe teritoriul țării noastre, nu se știe niciun caz, în care exercițiul cultului lor, închinăciunea lor publică, să fi tulburat întrucâtva ordinea publică. Dimpotrivă, faptul că baptiștii sunt nebețivi, cinstiți, harnici, cumpătați, îi face să fie niște elemente de ordine, care contribuie la menținerea liniștei publice. Ordinea publică e protejată de legile de organizare ale Statului. Ori baptiștii sunt cetățenii cei mai supuși legilor. Mărturisirea credinței noastre, statutele noastre, și viața noastră trăită multe zeci de ani, la noi în țară dovedesc din plin că supunerea față de legile Statului este la noi o dogmă sfântă, trăită în viața noastră.

Pe de altă parte, Baptiștii cred în despărțirea complectă a religiei de politică. Noi credem într'o religie spirituală care conduce pe oameni la Dumnezeu. De aceea în bisericile baptiste din România nu se face niciun fel de politică. Cu atât mai mult nu se face o politică dăunătoare țării noastre. Noi nu avem interese pământești și vremelnice în bisericile noastre. Noi suntem o religie vie, spirituală, cu scopuri eterne și duhovnicești. Chiar aceea care ne sunt răuvoitori, nu vor putea prezenta un singur caz în care exercițiul cultului baptist a adus atingere ordinii publice.

2). **Siguranța Statului.** Cei ce cunosc bine pe Baptiști, știu că ar fi de prisos să spunem un singur cuvânt despre acest fapt. Se știe că în doctrinele noastre fundamentale noi recunoaștem Statul ca o instituție așezată de Dumnezeu, căreia trebuie să ne supunem și la întărirea căreia trebuie să ajutăm. Și aici putem afirma sus și tare că nu numai că exer-

(Continuare în pag. 8-a)

Farul Creștin

Foaie bisericească baptistă

Apare sub îngrijirea unui comitet

Redactor responsabil:

Ioan Cocuț

Anul VI. No. 46 19 Nov. 1938

Apare în fiecare Sâmbătă

Anunțamentului.

Pe an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.
In străduțitate dublu.Nu se primesc abonamente
decît cu trimiterea banilor
înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Cele două tovarășe ale FARULUI sunt necăjite câteodată, că în unele locuri nu le ia și pe ele. Cunoașteți pe cele două tovarășe. Sunt CALĂUZA și MANA. Ele s'au născut ca niște fiice ale FARULUI și de aceea le place să fie totdeauna cu el. Ce se întâmplă însă? Sunt unii cetitori cari abonează numai FARUL și pe cele două tovarășe nu le bagă în seamă.

Ele se supără, căci nu merită această neatenție. Ele spun așa: și noi suntem trebuincioase fiecărui abonant. Eu, MANA ZILNICĂ, vă dau pentru fiecare zi din an un omer plin de hrană pentru suflet. Alimentele din care s'a făcut hrana aceasta, sunt din Biblie, iar bucătarul a fost foarte priceput. O singură mâncare pentru trup costă cel puțin 20 lei, iar eu, pentru acești bani, vă dau 365 de mâncări sufletești. De aceea când vă abonați, aduceți-vă aminte și de mine și mai adăugați 20 lei la mandat.

Și nici eu, CALĂUZA, nu merit să fiu uitată. Fiecare familie creștină trebuie să studieze Biblia. Eu vă ajut mult în această privință. Cele 52 de lecțiuni ale școlilor duminicale, cuprind comori foarte prețioase pentru fiecare din d-voastră. Apoi eu dau tinerilor, lecțiuni pentru fiecare Duminică din an. De aceea, cred că, voi tineri și fecioare, trebuie să mă abonați. Și voi, surorilor, aveți nevoie de mine, căci eu vă dau lecții pentru fiecare lună. De aceea, mai adăugați 20 lei la abonamentul d-voastră și mă veți avea tot anul viitor.

Da, noi, CALĂUZA și MANA, vrem să mergem cu fiecare FAR.

CREDINȚA

de W. Sezonov

„Cu cât cunoaștem mai mult calitățile bune ale curva, cu atât mai mare încredere putem avea în el”. Iată, noi, credincioși, avem în Dumnezeu cerurilor pe cel mai bun tovarăș și prieten al nostru. Și știm, că El e drept cu toți cei ce se încred în El. Să nu avem noi atunci deplină încredere în El? Oamenii — aproape toți — văd măreția lui Dumnezeu și au cunoștința de existența Lui, dar numai credința este aceea, care poate să-și însușească măreția slavei Lui.

„O, de ai crede, minuni ai vedea”. Citește Ioan 11:40. Ceea ce ne mântuiește este credința în jertfa lui Isus. Privind de pe Golgota, vedem raza mântuirii străbătând în întunerecul văii de jos și o mulțime de promisiuni și fericiri. Credința este aceea care pătrunde la Dumnezeu și care le ia pe acestea în primire. Credința ajunge în fața lui Dumnezeu și El ne dă mântuirea și toată slava iubirii Lui. E o experiență pe care o face creștinul și care durează toată viața.

Voiu reda în scurt un mic exemplu, luat din cartea „Puterea Mistunilor” de A. Wilkes, care ne va arăta primirea mântuirii prin credință.

XV. Cunoștea păcatul și cunoștea și pe Dumnezeu. S'a luptat și s'a rugat Domnului, fără însă, să simțească o schimbare în inima lui, adică o recunoștință adevărată pentru iubirea Lui. El însă, credea în acest timp, că slujește lui Dumnezeu pe o cale plăcută Lui.

Acest om înțelegea, că mântuirea se capătă prin sângele Domnului Isus Hristos, dar căuta în realitate mântuirea prin meritul său. Și astfel acest om, care s'a căit de multe fapte rele, a trebuit să se întrebe, dacă e într'adevăr mântuit. În inima lui a fost foarte turburat și aceasta, fiindcă, neavând o credință vie și adevărată, chiar dacă se ruga Domnului tot nu era ascultat. Omul acesta care avea o dorință vie să devie mântuit, a întrebat apoi pe un cunoscut tot felul de chestiuni biblice pe care nu le cunoștea; el a învățat multe, dar tot n'a știut dacă a fost primit de Domnul sau nu.

Însfârșit, un evanghelist i-a vorbit cum primim mântuirea, deschizându-i Scriptura la textul: „Noi suntem mântuiți numai prin sângele Domnului Isus”. Cuvintele acestea au pătruns în inima lui, și a înțeles că, trăind în credință, e primit de Domnul. A căpătat siguranță că se află pe calea cea dreaptă și pentru prima oră a crezut, că Isus a murit pentru el. Și așa a găsit mântuirea în Isus.

Cine crede în Fiul, are viața veșnică. Ioan 3:36. Și Dumnezeu nu întârzie să facă pe cel pocăit copilul Său. Ioan 1:12.

Acum, când am văzut ce lucru frumos

este credința, prin care ajungi copilul Său, născut nu din carne, ci din Dumnezeu, trebuie să știm, că nu prin meritul nostru am fost mântuiți, ci prin har. Credința și siguranța noastră este un dar al lui Dumnezeu, pe care nicio influență diavolească, nu poate să ne-o răpească. Predă-te Lui, fii ascultător, crede și Domnul va intra în inima ta.

Dar cât de mulți sunt cei ce cred că păzirea zireca cu strictete a unor forme aduce mântuirea! Tatăl meu îmi povestește, că în a. 1908 plecând cu trenul la un congres din Kiew, o femeie se urcă într-o gară din mijlocul drumului în vagon, șiabia răsufând și întrebând pe tata, dacă nu cumva ar fi păcat să călătorească cu trenul în loc de a merge pe jos până la Kiew la obișnuitul pelerinaj. Și prin căutarea altor forme nu caută lumea să se mântuiască...!

Credința se primește pe cale personală. Ea nu-și închipuie numai, că Isus a trăit, a murit, a înviat, etc. Credința este ca sigur și acel care o are simțeste în inima lui, că Isus s'a jertfit pentru el și aceasta nu se poate fără a avea Dumnezeu. O dovadă bună, că credința se poate găsi numai la copiii lui Dumnezeu, este versetul din Rom. 8:27: „El mijlocul pentru sfinți după voia lui Dumnezeu. Dece nu mijlocuște El pentru toți creștinii”, că doar și ei știu din istorie, mântuirea, patimile și învierea lui Isus? De ce? Pentru că ei nu au credință.

Iată încă o mică ilustrațiune, care arată cum se primește și cum nu se primește credința.

O femeie, care purta o sarcină grea în spate, întâlni în drum o căruță cu un domn foarte binevoitor. Domnul, dorind să-i ajute, o invită în căruță. Femeia se urcă, dar stătu și mai departe cu sarcina în spate. Cum o văzu domnul cu sarcina în spate, își exprimă desigur, că mai multe cuvinte, mirarea sa. La aceasta femeia îi răspunse: „Lasă, domnule, rule, îți mulțumesc că m'ai luat în căruță, sarcina mi-o port și singură”.

Tot așa sunt și acei oameni, cari nu se predau cu totul Domnului și nu primesc cu toată credința.

Iată acum un alt verset din Biblie despre credință: „Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, și puternică încredințare despre lucrurile cari nu se văd”. Ceea ce se poate tălmăci și astfel: Chiar dacă nu vezi puterea mare a lui Dumnezeu, știi că El te va duce la bun sfârșit și prin noaptea cea mai întunecoasă. Iată aceasta e credință.

Sunt de mai mulți ani bolnav în pat și de abia în ultimii ani mi-a ajutat Domnul să văd ce putere mare are credința.

(Continuare în pag. 7-a)

Huguenoții

de L. L. Sezonov

Calviniștii au început să se organizeze în biserici, în Franța, începând pe la 1555. În 1559 formula-se o mărturisire a credinței și un manual de disciplină și ajunseră la un număr cam de vreo 300.000 persoane. Pe vremea aceea, calviniștii erau porecliți „**Huguenoți**”. O multime de nobili trecu-ronți în rândurile lor.

În anul 1572, catolicii puseră la cale omorîrea tuturor conducătorilor și uciderea generală a protestanților, cu ocazia prezentei lor la cununia regală din Paris. Evenimentul uciderii Huguenoților s'a petrecut în **noaptea Sf.-lui Bartolomeu**, din 24 August 1572. Peste 100.000 de credincioși din Paris și în toată Franța au fost omorâți fără milă.

În cartierul Luvru, unde locuia majoritatea protestanților, străzile erau închise cu lanțuri pentru a le împiedeca fuga. Acolo, fanaticii își desfășurară toată furia lor, devenind deodată împânziti de catolici și de soldați cu săbii și cu focul. **Aubigne**, în a sa iserie universală, scrie că „**ceice străbăteau străzile, erau în primejdia de a fi loviți în fiecare clipă de corpurile ucise, care erau aruncate pe ferestre**”. Tot scriitorul francez, Aubigne, scrie că, **în timp ce fugarii îngrozii alergau spre Sena, erau omorâți de soldați cu puștile în mână, iar una dintre ferestrele palatului vedea regele Carol IX-lea, înarmat cu o pușcă lungă, cu care săna pe bieții trecători**”.

Mulți dintre protestanți au luat parte la multe războaie și au fost ostași vrednici. Totuși, aproape nici unul nu opuse vreo împotrivire omorîtorilor lor. Probabil au preferat să poarte cununa martirilor, decât medalia militară. După ce setea după sânge, — sete de fiară, — a fost potolită, catolicii începură să trimită protestanților solii că li se oferă viața, dacă se lapadă de credința lor. Un mic număr dintre ei s'a folosit de această propunere și s'au grăbit să rostească crezul catolic. Dar majoritatea sdrobitoare de bărbați, femei, tineri și copii, vrură mai bine să moară în mijlocul focului, sau înjunghiați, fără nicio tânguire, ci cu psalmi pe buze, decât să se lapede de

credința lor. Măcelul a durat aproape o lună de zile. Odată pornit, era greu să se mai oprească. Nimeni nu îndrăznea să intervină în apărarea protestanților, de frică să nu fie învinuit că ține parte **ereticilor**.

Se zice că regele încercă să oprească măcelul cam după 20 de zile, dar fu învinuit de o milă necredincioasă și fu silit să-și retragă vorbele. Cuvântul Caterinei de Medicis, mama regelui, era pe buzele tuturor: „Omenie este să fii hain, cruzime să fii milos”. Se zice că la auzul acestei știri la Roma, papa a dat ordin să se facă slujbe de mulțumire lui Dumnezeu pentru isbânda Catholicismului în Franța.

Nu de mult s'a descoperit o scrisoare ce are data de 28 August, 1572, adică patru zile după uciderea Huguenoților. Scrisoarea e adresată președintelui și cancelarului regelui, la Lille și e scrisă de Carol de Martigny, Domul sf. Remy. Ea sună astfel:

28 August, 1572.

„*Domnii mei, auzind vești foarte bune în dimineața aceasta, mă simt obligat să vi le comunic și D-voastră, prin această scrisoare. Regele Franței, în persoană, însoțit de d-nii... și burghezii... au atacat pe amiral și pe ceilalți domni Huguenoți în așa chip, că toți au fost omorâți. Capul amiralului a fost tăiat și trupul lui a fost târît prin oraș. Apoi regele a dat numai decît ordin să se facă un omor general al tuturor acelor cari sîn cu Huguenoții și în mai puțin de o oră, fură omorâți pe străzi peste 10.000 de bărbați și 250 de femei. S'a trimis cuvânt tuturor orașelor din provincie să procedeze la fel. Mi se pare că astfel de știri nu pot aduce decît bucurii. Pentru toate acestea, Dumnezeu să fie lăudat*”.

CAROL DE MARTIGNY

Războaiele religioase dintre catolici și Huguenoți, în Franța, au durat până în Aprilie, 1598, când s'au terminat prin **Edictul dela Nantes**. Prin acest edict, protestanții primiră o libertate absolută atât din punct de vedere religios, cât și din punct de vedere civil. Sub protecția edictului dela Nantes. Protestantismul a început să înflorească în Franța. Însă, în 1685, edictul a fost

desființat, iar protestanții, neavând niciun drept legal, fură prigonți într'un chip groaznic. Sute de mii au fost isgonți din țară. Reforma a primit o lovitură de moarte.

De pe bancă

Dăunăzi m'am închinat lui Dumnezeu în casa de rugăciune, unde este un predicator plin de râvnă. În zelul său pentru Hristos, încearcă să facă totul în biserică. El conduce cântările, el face pe ușierul, el aranjează corul, etc. și astfel umblă tot timpul de colo până colo. Și mi-am zis: nici asta nu-i bine. Mai sunt oameni în biserică, trebuie împărțit lucrul între ei și trebuie învățați să-l facă, în așa fel ca predicatorul să-și poată vedea liniștit de lucrul său mare de a predica Evanghelia și a ne conduce în închinăciune în fața lui Dumnezeu. După ce și-a luat locul la amvon la începutul serviciului, să stea acolo până la sfârșit.

Credința

(Urmare din pag. 2-a)

de a te susține în timpurile cele mai grele. Mulți oameni pot avea o speranță oarecare și liniște, că lucrurile vor merge bine, dar credința creștinului întrece orice. Oamenii au o bucurie și o siguranță care nu e bucurie și nu e siguranță, pe când creștinul se bucură de o pace adevărată, de pacea mântuirii în Hristos. Cu alte cuvinte, el are o bucurie și siguranță care nu e bucuria și siguranța lumii, căci el nu mai este pământesc, ci duhovnicesc. Romani 8:9.

Credința mea este o siguranță și o nădejde în cele veșnice, în al cărui mijloc se află Hristos.

Credința adevărată în Hristos prevede nevoia neapărată de a trăi o viață în legătură cu El, sfântă. Iată deci, că credința înseamnă o legătură vie între om și Dumnezeu.

Să ne ajute Dumnezeu, ca noi, cari trăim în credință, să fim izbăviți de cel rău atâta timp, cât mai stăm pe pământ.

SĂPĂTURILE FACUTE ÎN IERIHON au descoperit trei cetăți zidite una pe ruinele alteia. S'au găsit vase cu o mie de ani înainte de Iosua.

Kagawa

Apostolul veacului al 20-lea
de Petru Truța

Iubirea lui Hristos și pasiunea de a fi prieten cu cei săraci l-a făcut pe Kagawa să creadă că el va putea ridica mahalalele din țara lui. El a cetit și a studiat toate științele. A căutat cauza sărăciei și convingerea lui a fost că ea își are izvoarele în condițiile muncii. A făcut un studiu serios în cartierul său și a găsit că este o legătură directă între mortalitatea copiilor și venitul părinților. El a găsit că principalele cauze ale tuberculozei încep dela lipsa de mâncare potrivită și numărul prea mare al orelor de lucru.

Oamenii au recurs la băuturile alcoolice ca să paralyzeze nervii și să poată uita de suferințele lor. Sărăcia a dus și la prostituție.

În anul 1914 Kagawa s'a dus în America, unde a stat doi ani și a studiat într-o universitate. În acești doi ani a studiat problemele sociale și a vizitat multe instituții pentru alinarea mizeriei muncitorimii. Când s'a întors, a devenit imediat călăuza și eroul muncitorilor japonezi. S'a întors tocmai în epoca celor mai mari tulburări sociale în care s'a simțit nevoia unui conducător.

Kagawa a organizat în Japonia „Federația Muncii”. Treizeci de mii de voci au strigat: „Să-l urmărim pe Kagawa”. Acum ei au cerut dreptul de a se organiza — pe care nu-l aveau până aci, și dreptul de a avea reprezentanți ai lucrătorilor în fabrică, apoi reducerea orelor de lucru, majorarea salariilor, condiții mai bune de muncă, etc. Ei au spus: „Noi nu suntem mașini, noi suntem oameni, care avem suflete”. Kagawa a fost conducătorul acestei armate de muncitori. Poliția l-a trecut pe lista neagră, între cei hănuți. Fiecare pas al lui a fost urmărit. A fost arestat și bătut, legat și târît în închisoare într-o celulă, singur. Când s'au făcut știri că va fi eliberat Kagawa, 1000 muncitori au fost la porțile închisorii care au răbbit prin toate forțele politice și au primit cu urare eliberarea eroului lor. O sută de copii au fost îmbrăcați în haine de sărbătoare și aduși la mare, pregătiți în mod special să-l serbeze. Pentru o singură zi

nu a fost nici muncitor, nici scriitor, nici învățător, ci un prieten al copiilor mici. Kagawa s'a opus conflictelor dintre clasele sociale. El spunea că orice s'ar întâmpla, muncitorii să se lupte numai prin puterea sufletului cu opinia publică. El a cerut dreptul și locul de a lucra pentru orice cetățean, a cerut să se dea oportunități pentru dezvoltarea intelectuală, privilegiul pentru recreație, libertatea cuvântului și a scrisului. El s'a gândit numai la muncitori. Scopul lui a fost: munca prin dragoste. A ajuns să nu aibe nicio dorință fizică.

Japonia are 85 la sută regiuni muntoase. Aici sunt foarte puține șesuri pentru cultură, pe când dacă luăm Germania în comparație, aici se poate face cultură pe 50% din suprafața țării. Chiar în cele 18% ale Japoniei sunt necesare irigațiunile. Apoi la poalele munților este nevoie de terase și îngrășăminte. Din pământul cultivat, 45 la sută este acoperit de orez.

În Japonia trăiesc 1000 persoane pe km. pătrat. Țăranii duc o viață foarte grea și caută s'o îmbunătățească, mergând spre oraș. Arendașii au ajuns o soartă și mai tristă. Capitaliștii îi exploatau în folosul lor și pe unii și pe alții. De aceea refugiul lor îl căutau la oraș.

Ei însă, au trăit la țară într'un aer bun, iar la oraș au venit să trăiască prin mahalale, în condiții igienice foarte rele.

O mare parte a rămas să suporte viața grea dela sate. Kagawa, cunoscând soarta lor, a început să se ocupe și de cei dela sate. Odată cu mișcarea produsă între lucrătorii dela oraș s'a făcut o deșteptare și la sate. Kagawa, în coliba lui, a organizat prima uniune a țăranilor și a început să publice o revistă: „**Pământ și libertate**”.

Kagawa a început reforma agrară. Dușmanii lui cei mai înfocați au fost marii boieri. Singur în această luptă mare, el a avut de scop să modernizeze metodele de cultură ale pământului, să desvolte caracterul moral al muncitorimii și al țăranimii și să ajute ca viața la țară să fie mai ușoară. El s'a luptat contra capitalismu-

lui. Doctrina lui socialistă n'a fost cea marxistă. El n'a primit programul roșu. A dus o luptă pasivă și nu agresivă. A înzestrat satele cu biblioteci și cu instituții culturale. S'a încrezut în forțele divine, în iubirea pentru poporul său. Kagawa a simțit că țăranii nu primesc foleasele materiale, culturale și spirituale pe care le au oamenii dela oraș. El a crezut că nu este nicio speranță pentru Japonia dacă viața dela sate este distrusă.

Odată, când mergea prin sate, un sergent l-a chemat înaintea comandantului său. „Dacă șeful vrea să mă vadă, să vină la mine” a răspuns Kagawa. Atunci sergentul l-a luat cu forța, cu mânie, și l-a dus la șeful lui, care l-a primit cu cuvintele: „Eu prețuiesc foarte mult cărțile D-tale și te respect foarte mult. Spune-mi, te rog, impresiile D-tale despre faptul, că ai fost deținut de poliție și cum califici tratamentul față de D-ta?”

Kagawa a crezut că întrebarea este nesorioasă și n'a răspuns. Șeful tot a încercat însă, să-l facă să vorbească fără să reușească. Atunci i-a spus: „Mă insulti”. Dar el a zis: „D-voastră care sunteți atât de inteligent, cumoașteți mai bine tratamentul poliției. După cutremurul cel mare, la chemarea guvernului, eu am acceptat să fiu membru în Comisia Economică. Aici n'am nimic de zis, când mă întorc însă, în capitală mă voi duce la Ministerul de Interne și voi vedea dacă atitudinea guvernului s'a schimbat față de mine”. Imediat fața șefului s'a schimbat și a spus: „Ești eliberat”.

Cărțile lui Kagawa sunt cetite în toată lumea; Kagawa a publicat 50 de cărți înainte de a avea 45 ani. El trece cu mare ușurință din imperiul Religiei, în cel al Filozofiei, din imperiul Filozofiei în cel al Poeziei, din imperiul Poeziei în cel al Sociologiei, Economiei, Științelor Naturale, etc.

D. ERNEST BROWN, MINISTRUL MUNCII, în cabinetul englez, de religie baptist, a primit să fie ales casier al Federației Bisericilor Libere din Anglia.

MEDICUL PREAIUBIT — LUCA

După Chappell, de D. Pascu

„Numai Luca este cu mine”. 2 Tim. 4:11.

Textul acesta este un amestec de cântece și suspinuri. El se aseamănă că seninul cerului din miezul zilei și cu noaptea lipsită de lună și stele. Prin el se simte răsuflul primăverii, cu flori și cântece de paseri, dar nu lipsește din el nici iarna cu înghețul și tristețea ei.

„Numai Luca este cu mine”. Aceste cuvinte sunt stropite cu lacrimi isvorite din amarăciunea unei inimi, și se aseamănă cu durerea unei mame ce și-a pierdut pe primul ei născut. Motivul acestei dureri e lipsa tinerilor pe care Pavel ar fi dorit să-i aibă lângă el. El i-a trimis cu Evanghelia la cei pierduți și deși ar dori să fie acum lângă el, totuși pe de altă parte se bucură, știind că sunt în slujba lucrului măret al lui Dumnezeu.

Dar apostolul plânge după unul, a cărui plecare i-a sfâșiat inima. Cel plecat nu se mai întoarce la datorie. Numai câțva timp a trecut de când el lucra încă cu râvnă pentru Hristos și slujea în temnița bătrânului său prieten aflat în lanțuri. Dar acum e plecat și apostolul, plângând, trebuie să spună: „Dima, din dragoste pentru lumea de acum, m'a părăsit...”

Totuși apostolul are o mângâiere. Deși Dima, luat de valul acestei lumi, s'a dus, întorcând spatele lui Hristos și prietenilor, Pavel are lângă el pe cineva care nu-l trădează, are un om statornic pe a cărui credincioșie se poate bizui și în vremuri bune și în vremuri grele. Are pe Luca „medicul preaiubit”.

Luca, creștinul

Pavel era un evreu, Luca era un păgân. Dar prăpastia mare care i-a despărțit odată, a dispărut și acum au devenit frați prin sângele lui Hristos.

Nu se știe ziua când a devenit Luca creștin. Nu știm când și cum s'a pocăit, dar știm cu siguranță că el este un credincios născut din nou. Omul acesta care stă ca o santinelă lângă ușa închisorii prietenului său bătrân, are minunata experiență a harului și a dragostei lui Hristos.

Nu de mult, un om spunea că

nu are încredere în pocăința acestor vameși care nu știu spune exact ziua și ceasul când au primit pe Domnul. E frumos să porți în minte ziua și ceasul pocăinții tale, dar, e cu mult mai fericit gândul că ai siguranța că astăzi ești un mântuit, ești un copil al lui Dumnezeu. Să poți cânta cu bucurie cântarea: „O ce simțire, Il am pe Isus”, este mai mult decât să vorbești de clipele de înălțare sufletească de acum câțiva ani. Sunt prea mulți oameni care se laudă cu bucuria și pocăința din trecut, dar plâng, gândindu-se la starea lor de acum. Noi știm bine că Luca este un creștin bun, pentru că îl vedem trăind viața de creștin.

Luca, scriitorul

Luca a fost un scriitor mare. Din cele șasezeci și șase cărți ale Bibliei, numai două au fost scrise de un fost păgân, de unul dintre Neamuri, și acest scriitor a fost doctorul Luca, medicul creștin. Da, Luca ne-a dat Faptele apostolilor. El ne arată biruința bisericii din ziua de Rusalii. Ne descrie conținutul predicii lui Petru și pocăința celor 3000 de oameni, într-o singură zi. Luca a fost cel ce a deschis ușa pentru cunoașterea vieții sfinților, ca Petru, Barnaba, Pavel și alții.

Luca ne-a dat Evanghelia a treia. Scriitorul Renan spune că această Evanghelie este cea mai frumoasă carte ce s'a scris vreodată. Cu toate că ea ne istorisește lucruri pe care și alți evangheliști le spun, ea ne spune lucruri și ne istorisește fapte pe care altunde nu le găsim.

Luca n'a scris Evanghelia sa pentru Evrei, ci pentru Neamuri. Când Matei povestește nașterea Domnului, ca o bucurie pentru „tot norodul”, Luca scriind, caută să ne convingă că această veste bună e pentru toți oamenii.

Numai Luca ne spune despre vameșul din Ierihon, pe care îl disprețuiau cărturarii și fariseii până în ziua când Isus a intrat în casa lui. Isus a curățit inima și casa lui Zahau de păcate și înainte de a pleca din ea a declarat: „Astăzi a intrat mântuirea în casa aceasta”. Cea mai frumoasă istorisire scrisă vreodată, a fost pilda fiului risipitor. Ea ne

descoperă inima miloasă a Părintelui ceresc. Ne arată cu câtă grabă ne așteaptă El, ca să ne dea ce are mai bun.

Luca, medicul preaiubit

Luca a fost un om plăcut. Unele persoane sunt atât de plăcute că nu le putem respinge. Trebuie să le permitem să se apropie de sufletul nostru. Ei sunt prietenii noștri și musafirii totdeauna bineveniți la casele noastre. Se întâmplă să auzim câteodată lucruri neplăcute, despre ei, poate ne apropiem de ei cu presupuneri urâte, dar prezența lor împrăște neîncrederea. Luca a fost un om plăcut. Inima lui Pavel s'a lipit de persoana lui și nu s'au despărțit niciodată. Puterea cu care biruise Luca, era puterea dragostei. Nu este o forță mai mare ca și aceasta. Ea este arma folosită de Dumnezeu, ca să te învingă pe tine și pe mine. Noi Il iubim, pentru că El ne-a iubit întâi. Dacă dorești să fii plăcut, iubit în orice vreme și binevenit oriunde, lasă loc dragostei în inima ta. Oamenii nu se pot împotrivi iubirii, ea este ca soarele, care prin căldura lui topește ghiata.

Luca, omul statornic

Luca a fost plăcut, dar această calitate nu l-a împiedecat să fie cel mai curajos om. Ce bucurie simțim, când avem un tovarăș statornic în lupta ce avem s'o ducem! Ce putere primești, știind că în mijlocul greutăților prin care treci, ai alături inimi pline de curaj și statornicie. Pavel era închis de mult. Mulți prieteni și multe biserici i-au întors spatele. Mulțimea care adesea îl zeifica, l-a uitat. Luca singur stă lângă el. Prietenia lui Luca pentru Pavel nu atârână de lumea de afară, ea rămâne credincioasă în ciuda tuturor trădătorilor. Când Pavel își aduce aminte de acest fapt, începe să scrie, cântând: „Luca este cu mine”.

Statornicia este o virtute și Dumnezeu are nevoie în lucrul Său de oameni statornici, de oameni virtuoși. Ce mângâiere simte păstorul unei biserici, când știe că în lupta grea pentru biruința Evangheliei, are câțiva to-

(Continuare în pag 8-a)

Din lumea largă

Majestatea Sa Regele Carol II. a plecat în Anglia, Duminecă, împreună cu Măria Sa Marele Voevod Mihai. Ei vor sosi în capitala Angliei Marți, în 15 Noembrie. Aici Li se va face o primire foarte strălucită. De pe acum stră-

Pentru ce ?

Pentru ce stai în pat și suferi, când ai posibilitatea să te vindeci în scurt timp și cu doctorii preparate acasă ieftin? Cumpără cartea **Toate leacurile la îndemână**, în care vei găsi boala de care suferi și tratamentul ei, fără multă cheltuială. Este ieftină și folositoare. Costă 30 lei.

Pentru ce ești necăjit, că nu-ți rodește țarina? N'ai citit în cartea frumoasă, **Ogorul nostru**, metodele de a cultiva mai bine pământul și modelele de unelte de lucrat, mai practice? Această carte costă numai 30 lei.

Cea mai frumoasă carte și cea mai mult citită după Biblie, este desigur **Călătoria Creștinului**. Se găsește de vânzare în două volume, legate în pânză și cu clișee frumoase, și costul unui volum e 60 lei, iar amândouă volumele 120 lei. Intr'un număr trecut al Farului, s'a trecut din greșală amândouă volumele cu 60 lei.

Ți-ai pierdut râvna? O carte populară și bogată în cunoștințe spirituale, e **Puterea Misiunii**, 30 lei bucată.

N'ai avut ocazia să mergi să studiezi la Seminar? Dorești totuși să cunoști bine cuvântul Domnului? Dorești să mergi la amvon cu o predică bine pregătită? Comandă imediat cărțile: **Geografia biblică**, 50 lei, **Harta Palestinei**, 100 lei, **Doctrinile Biblice**, 30 lei, **Credința și misiunea baptistă**, 18 lei, **Viața de familie**, 35 lei, și citește-le cu sârguință. Prin studiu și rugăciune vei ajunge folositor în lucrul Domnului.

Cine comandă mai mult de 5 buc. **Geografia biblică**, primește rabat de 20%. Cine comandă 10 buc. **Puterea Misiunii**, primește un rabat de 30%.

Inima omului, 5 lei bucată. **Istoria creștinilor**, 35 lei. **Studii în Noul Testament**, 25 lei bucată.

DEPOZITUL DE LITERATURĂ
Arad, str. Fabricii 20.

zile Londrei sunt îmbrăcate cu steaguri românești și englezești. Toate serbările aduse în cinstea M. S. Regelui în Anglia vor fi transmise prin radio în România, în tot imperiul englez, în Franța și în Statele Unite. Marile ziare engleze vor scoate numere de sărbătoare cu material bogat despre România și despre Augustul ei Rege. Mai multe serbări vor fi transmise prin aparatul minunat al televiziunii, prin care nu numai se vor auzi cuvântările, dar se va putea vedea tot ce se întâmplă. La gara Victoria în Londra, însuși regele George al Angliei va saluta pe Suveranul nostru. Miercuri după masă primarul Londrei va da un banchet în onoarea M. S. Regelui Carol II, la care vor lua parte cele mai de seamă personalități din lumea engleză.

În tot timpul șederii în Anglia, M. S. Regele va fi oaspele Regelui Angliei și va locui în palatul regal Buckingham.

Mari prigoniri contra Iudeilor din Germania. Un evreu a omorât pe secretarul legăției germane din Franța. Rezultatul acestui fapt a fost o prigoană nemai auzită împotriva Iudeilor din Germania. Peste patru mii de evrei au fost arestați. Multe case și averi au fost pustiite. De groază, mulți evrei au fugit prin păduri unde rătăcesc cuprinși de spaimă. Guvernul german a adus o hotărâre, prin care evreii nu vor mai avea voie de la anul nou încolo să facă niciun fel de comerț. Numărul total al evreilor din Germania e socotit la 600.000 de suflete. O altă lege obligă pe evrei să plătească o despăgubire de un miliard mărci germane, adică vreo 40 miliarde lei pentru omorârea secretarului legăției germane din Franța.

Măria Sa Marele Voevod Mihai e subiectul multor articole din presa engleză. E așteptat în Anglia ca nepotul marci regine Victoria a Angliei.

Germania încă nu e mulțumită. După ce a luat Austria și o parte din Cehoslovacia, cere acum coloniile ce i-au fost luate la sfârșitul războiului. Insuși d. Hitler a spus că numai după ce va primi aceste colonii, va fi mulțumit. Cererile germane au produs multă neliniște în Anglia.

După cucerirea Cantonului, japonezii au reușit să închidă China dinspre mare. Toate țărmurile mării împărăției chineze sunt în mâna japonezilor. Astfel ei pot controla toată China care e cea mai mare împărăție din lume.

Italia și Anglia au ajuns la o înțelegere să aplice în 16 Noembrie pactul făcut în primăvară. Toată lumea va câștiga dacă aceste două popoare se vor putea uni și înțelege.

Anglia se înarmează ca niciodată. Întâmplările din ultima vreme din Europa au convins marea Britanie că numai forța armată va putea opri nedreptățile internaționale. De aceea, s'a votat pentru înarmări, suma extraordinară de mare de 2400 miliarde lei, în banii noștri. Ți se oprește mîntea în loc, când te gândești câți bani se spesează pentru înarmări.

Acest fapt a îngrijorat mult pe d. Hitler. Dânsul se teme că astfel Anglia și Franța vor deveni mult mai puternice decât Germania.

Vestitul președinte al Turciei, d. Kemal Ataturc, a murit. El a fost un mare revoluționar, care a modernizat Turcia. În locul său a fost ales cu unanimitate d. Ismet Inonu.

PENTRU GOSPODARI

La sădirea pomilor e bine să ținem minte următoarele lucruri:

1. Pomul trebuie să aibă o grosime de 7-8 cm. Să nu aibă cioturi, răni și părți strâmbe și să fie bogat în rădăcini.

2. Groapa în care se sădește pomul, trebuie să aibă o adâncime de cel puțin 70 cm. și o lărgime de 1.20 m. Numai așa pomul poate primi umezeala, aerul și căldura trebuincioasă. Gropile trebuie făcute cu vreo 4-5 săptămâni înainte de sădire. Pământul deasupra trebuie pus deoparte și cel mai din adânc de altă parte. Astfel pământul se pregătește să fie mai bun pentru pom.

3. Pomii nu e bine să fie puși deși. Ei se omoară unii pe alții și nu pot aduce niciunul roadele bune. Aici atârână și de felul pomilor. De pildă între meri trebuie să fie o distanță de cel puțin 8 metri. Nucul are nevoie de 12 metri, iar prunul de 6-7 metri.

Cu cât trece vremea cu atât poamele vor deveni mai scumpe. De aceea sădirea pomilor buni și îngrijirea lor poate aduce o avere. Cu muncă puțină se poate face un mare câștig.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

FRAȚII ȚIGANI din biserica Arad-Cre-diința, despre care frățietatea va fi auzit de mult, cum dela înființarea lor plătesc o mare și grea chirie pentru localul de rugăciune, roagă călduros pe frații care pot și doresc să ajute lucrul Domnului, să le dea ajutor pentru cumpărarea unei case, în care să se poată închina lui Dumnezeu, să-I slujească și să-L mărturisească. (Prov. 19:17). Ajutoarele să se trimită la adresa: N. Oncu, str. Blanduziei 4, Arad.

BISERICA DIN TULCEA a avut o deosebită bucurie cu ocazia împlinirii a 50 ani dela înființarea ei.

Această zi s'a serbat într'o atmosferă de mulțumire lui Dumnezeu, că a binevoit să păstreze pe copiii Săi timp de 50 de ani. Au fost de față mulți musafiri și frați și surori care au cunoscut Adevărul în această biserică, sau au făcut odată parte din ea.

Dimineața s'a ținut un botez cu o suflute, după care s'a împărțit Cina Domnului. După masă a urmat programul aniversării, la care au vorbit frații T. Cenușă, predicatorul acestei biserici, Adam Sezonov, Const. Adorian și I. Rausenberg. Din datele păstrate și culese dela frați, s'a întocmit istoricul acestei biserici, interesant și prin faptul că, pe aici au trecut pionerii Evangheliei, ca de pildă, Oncken, când a venit pentru prima oră în România.

Miscătoare au fost momentele când frații și surorile bătrâne, care au luat parte la construirea acestei biserici, au cântat cu vocele lor slabe, dar pline de bucurie, o cântare în onoarea marelor Călăuze.

Corul și școala duminicală au adus și ele prinosul lor de laudă Domnului. La sfârșitul serbării, cu toții ne-am adunat în jurul mesei „iubirii”, după care musafirii s'au despărțit în sunetul cântărilor de bucurie, simțind că au trăit o zi de înălțare și încurajare pentru muncă și viață sfântă.

ÎN BISERICA BAPTISTĂ română din Oradea, s'a ținut cununia religioasă a fr. Nicolae Covaci, păstorul bisericii, cu sora Marioara Dumitraș din loc. Actul cununiei a fost săvârșit de fr. Dr. Șimonca Gh., M. Vicaș și Bradea Dum.

„ZIARUL „TIMES” DIN 1 NOEMVRIE publică o scrisoare a frunțașilor diferitelor religii din Anglia, prin care apelează la credincioșii din toată lumea să se înscrie în Liga rugăciunii pentru pace. Până acum s'au înscris 700.000 de membri. Scopul e ca în fiecare zi, la amiază, fiecare membru să se oprească o clipă din lucrul său, să-și înalțe gândul spre Dumnezeu și să rostească o scurtă rugăciune cam în felul următor: „O Doam-

ne, dă-ne pace pentru totdeauna și umple inima mea și a tuturor oamenilor de pretutindeni cu Spiritul Domnului Isus Hristos!”

DR. J. H. RUSHBROOKE a primit, în urma unui apel, 200.000 lei, pentru ajutorarea fraților baptiști din Cehoslovacia, în urma pierderilor mari avute cu schimbările din acea țară.

DIN TOATE PĂRȚILE LUMII vin vești de mari pregătiri în vederea congresului Alianței Baptiste Mondiale din anul viitor. Uniunile baptiste din toată lumea și-au anunțat delegații. Nu numai toate statele europene sunt reprezentate deja, afară de Rusia, dar Burma, India, Argentina, Brazilia, Australia, etc. etc., și-au ales delegații. Programul conține unele din cele mai însemnate subiecte: Drepturile Răscumpărătorului, Datoria fundamentală a evanghelizării, Rânduie-

lile Evangheliei, Natura autorității biblice, Doctrina Nou-Testamentală despre biserică, Ce avem de spus comuniștilor? Rezultatul conferințelor dela Edinburgh și Oxford, etc. Toate aceste subiecte vor fi discutate de cei mai mari predicatori și savanți baptiști.

Săliile, în care se va ține congresul, vor fi aranjate în așa fel încât, deși va fi în mijlocul verii, în ele va fi răcoare. Dr. Fesdick, marele predicator baptist din New-York, scrie despre congres: „Nicio dată, în istoria lumii, principiile fundamentale în legătură cu capacitatea sufletului și libertatea lui în materie de religie și libertatea bisericii, n'au fost atacate mai puternic și nu au avut nevoie de o apărare mai viguroasă”. De aceea în programul congresului va ocupa un loc larg fixarea atitudinii baptiste în ce privește libertatea religioasă a tuturor creștinilor.

DELA UNIUNE

Cu ocazia zilei onomastice a Măriei Soaie Marelui Voevod Mihai, din 8 Noemvrie, fr. I. Cocuț, secretarul general al Uniunii, împreună cu fr. L. Sezonov, directorul Seminarului Baptist, au semnat în registrele Palatului Regal felicitări pentru Majestatea Sa Regele și pentru Marele Voevod Mihai, în numele Uniunii baptiste din România. În același timp, Uniunea Baptistă a trimis Marelui Voevod Mihai o telegramă de felicitare.

La scrisorile mai multor frați răspundem că, până acum n'a intervenit nicio schimbare în situația noastră. Declarațiile trimise de multe biserici baptiste le-au fost de mare folos. Prin ele am văzut și noi și Onor. Ministerul Cultelor și Artelor, ce gândește poporul baptist cu privire la decizia Nr. 26.208/938.

Recunoaștem cu mulțumire primirea

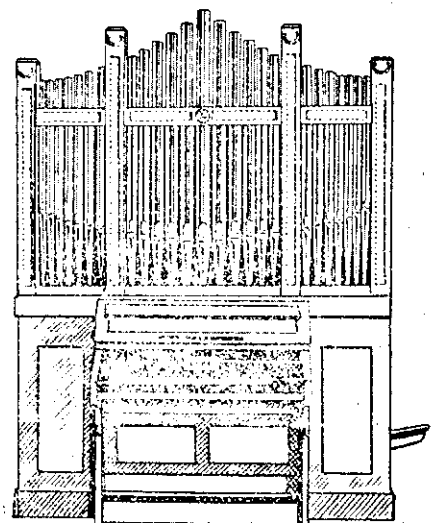
următoarelor sume pentru Uniune: Fr. Pacale și soția, Malnaș Băi, 100 lei. Bis. Beregsăul Mare, 150 lei. Bis. Pătrăuți, Suceava, 113 lei. Bis. Vermes, Caraș, 152 lei. Bis. Agris, Arad, 200 lei. Bis. Aneni, Tighina, 100 lei. Bis. Gârliște, Caraș, 140 lei. Bis. Poiana Blenchi, 100 lei. Bis. Părvova, prin P. Paidola, 170 lei. Bis. Remetea, 180 lei. Bis. Cisteiul Român, 80 lei. Bis. Slatina Nero, Caraș, 100 lei. Bis. Dicsănmartin și Bobohalma, 100 lei. Bis. Sirod, Bihor, 100 lei. Bis. Plugova, Severin, 40 lei. Bis. Cucerdea, 62 lei. Bis. Mehadia, 60 lei. Bis. Fântâna Zânelor, 260 lei. Bis. Cămarzana, Satu Mare, 100 lei. Fr. T. Lazarovici, 100 lei. I. Cazacenco, Al. cel Bun, 310 lei. Bis. Bozovici, Caraș, 100 lei. Bis. Șopotul vechiu, 60 lei. Bis. Gârboveț, 160 lei. Bis. Prilipet, 271 lei. Bis. Rudăria, 530 lei. Bis. Lăpușnicul Mare, 751 lei. Bis. Moceris, 235 lei. Bis. Mihail, Alba, 225 lei. Bis. Miloș, Mureș, 105 lei. Bis. Beclean, Făgăraș, 150 lei. Bis. Corjeuți, Hotin, 200 lei. Bis. Stina-pari, Caraș, 100 lei. Sofron Coccanu, Aneni, 25 lei. Bis. Abrud sat, 100 lei. Bis. Talmaz, Tighina, 68 lei. Bis. Ponorel Lumirești, 40 lei. Fr. Imbroane AL, 100 lei. Casier: N. Oncu, Arad, str. Blanduziei 4.

Orgă nouă

cu patru registre,
cu ton minunat, de
vânzare, pentru su-
ma de 45.000 lei la
**Fabrica de orgi
și harmonii**

Francisc Kecskés

Timișoara IV.,
Str. Bolintineanu 4.

BAPTIȘTII ȘI CONSTITUȚIA

(Urmare din pag. 1-a)

cițiul cultului nostru nu aduce nicio atingere Siguranței Statului, dar că suntem o forță protectoare a acestei siguranțe. Bapțiștii din România sunt independenți de orice organizație străină. Fruntașii Uniunii noastre sunt toți români. Noi ne iubim țara și luptăm pentru întărirea ei ca oricare alți cetățeni. Nicio mână ascunsă nu lucrează prin noi împotriva țării noastre. Numai Mâna cea tare a lui Dumnezeu ne ajută să ne jertfim pentru Patria, pe care o iubim.

În războiul trecut bapțiștii au luptat alături de alți ostași pentru făurirea României întregite. Avem mai mulți decorați. Soldații bapțiști jură credință Patriei și se țin de jurământ.

3). Bunele moravuri. De sigur aici e vorba de viața morală. și în acest caz Bapțiștii sunt în largul lor. Chiar și dușmanii noștri recunosc că avem o morală superioară. Noi dăm afară din bisericile noastre pe bețivi, pe curvari, pe tâlhari, pe defraudatori, pe divorțați, pe cei ce calcă legile Statului, pe dezertori, etc. etc. Bapțiștii nu dansează, nu se îmbată, nu înșeală, nu bat pe alții, etc., etc.

Dar morala noastră nu e numai negativă. Nu numai că luptăm împotriva păcatelor și patimilor, dar cultivăm cele mai sfinte virtuți morale, așa cum au fost date de Domnul Isus Hristos.

Familia e ținută în cea mai mare sfințenie. Credincioșia sotiilor unul față de altul, creșterea copiilor în învățătura lui Hristos, jertfirea părinților pentru copii și recunoștința copiilor față de părinți, sunt bazele pe cari zidim familia. De aceea nu e de mirare, că avem familii mari (chiar și în Banat) și fericite.

Iarși religia bapțiștă cultivă iubirea de aproapele. Între bapțiști, nu există cerșitori. Sărăcii, bolnavii și orfanii sunt ajutați de conreligionarii lor. Avem deja două orfelinate întreținute de bapțiști. Nu avem loc aci, ca să descriem toate laturile vieții morale a bapțiștilor. Vom mai aminti că Bapțiștii sunt iarși un element de promovare a culturii. Părinții bapțiști fac tot ce pot ca să dea o educație bună copiilor lor. Noi iubim cultura sănătoasă și o îmbrățișăm cu toată inima.

Apoi, cine poate contesta valoarea culturală măreață a Bibliei? Și ea e cetită și studiată de toți bapțiștii.

Iată deci, că bapțiștii îndeplinesc cele trei condițiuni constituționale, cel puțin tot atât de mult, ca și alte culte recunoscute din țară.

De aceea statul nostru are datorită, stabilită în Constituție, de a ne garanta „o deopotrivă libertate și protecțiune” ca și altor culte. Această garantare se face prin recunoașterea de cult, prevăzută de Legea Cultelor. Nu există niciun motiv constituțional pentru care, garantarea acestei libertăți să întârzie.

De sigur, cerând garantarea libertății și protecțiunii, nu înțelegem să ni se dea ajutor bănesc de la Stat. Principiile noastre sunt contra acestui lucru. Ne trebuie numai libertatea de a ne exercita cultul în conformitate cu mărturisirea credinței noastre.

BAPTIȘII DIN AMERICA AU FORMAT un comitet pentru relațiile publice, cu sediul în Washington. Din el fac parte mai mulți senatori și alți mari bărbați de stat. Scopul acestui comitet este să apere libertatea religioasă în toată lumea.

ULTIMA BISERICA PROTESTANTA din Moscova a fost închisă.

Medicul preaiubit — Luca

(Urmare din pag 5-a)

varăși statornici pe lângă el. Ei sunt alături de el în toată vremea. Ei iau parte cu el în toate greutățile.

„Numai Luca este cu mine”. Câtă bucurie este în aceste cuvinte! Pe un asemenea om te poți bizui în toată vremea fie că este o zi senină, fie că e înorată. Dacă Pavel ar scrie astazi o scrisoare din lumea fericitelor, el ne-ar spune acest lucru: „Luca este cu mine”. Luca a stat alături de el și l-a întovărășit, până când Pavel și-a dat ultima suflare. Desigur s'au întâlnit ca să se ospăteze pe veci la masa Regelui regelor.

Tinere! Privește la acest om și încearcă să fii ca el, credincios, plăcut și statornic în orice lucru bun.

STATUL GEORGIA din America a cumpărat 800.000 de biblii pentru a le împărți copiilor din școli. Acest lucru se face pentru a împiedeca răspândirea comunismului. Guvernatorul statului a spus: „Propaganda comunistă constituie un mare pericol. Cea mai bună armă împotriva ei este răspândirea Bibliei”.

50 DE MISSIONARI BAPTIȘTI din China au pierdut, fiecare câte 250.000 lei din averea lor, cu ocazia războiului chino-japonez.

In zilele acestea apare

Calendarul „FARUL CREȘTIN” pe anul 1939

cu un material foarte bogat!

Fr. I. Socaciu scrie un articol despre PRINCIPILE BAPTISTE.

Fr. D. Baban scrie despre BAPTIȘTII ȘI STATUL.

Fr. B. Bușilă descrie într'un articol prigonirile mari prin care trec bapțiștii și alți creștini din Rusia.

Fr. P. Truța are un articol despre KAGAWA, apostolul Japoniei.

O mulțime de alți scriitori publică articole BIOGRAFICE, ISTORICE, DOCTRINALE, DE INSPIRAȚIE, etc. etc.

Vrec 30 pagini, din calendar conțin sfaturi pentru gospodărie, agricultură, creșterea vitelor, etc. etc.

Prin bogăția lui, acest calendar e unul din cele mai frumoase din câte s'au tipărit până acum.

Are 112 pagini și costă numai 12 lei

Ceice comandă dela 20 de bucăți în sus, primesc rabat. — Toate comenzile se trimit pe adresa:

DEPOZITUL DE LITERATURĂ, strada Fabricii 20, Arad

Odată cu calendarul mare, se poate comanda și

CALENDARUL BIBLIC pe anul 1939

costă 3 lei bucata

Odată cu comandarea calendarelor, nu uitați să comandați orice alt fel de literatură. — Toate comenzile se trimit contra ramburs!